

Meningen. Jeg forstaaer det saaledes, at den ærede Minister ikke vil have Noget imod, at Lovforslaget bliver fremmet, naar det bliver indskrænket saaledes, som Flertallet har foreslaaet, og det skulde glæde mig, om det andet Thing, som jeg haaber, denne Sag snart vil komme til, ogsaa vil underkaste dette Spørgsmaal en saa grundig Prøvelse, som jeg tror, det fortjener, og der fremkom i Fjor ved en anden Velighed Ytringer om, at det vilde ske. Desværre kunde man muligvis slutte Noget af Et og Andet, der er foregaaet i den senere Tid i det andet Thing i modsat Retning. Men jeg haaber dog, at man ikke vil fortsætte for meget paa den Vej. Det Samme, som her altsaa foreslaas, er i Grunden afstemt ved anden Velighed i Fjor her i Thinget og blev vedtaget med stort Flertal; jeg haaber, det Samme skal blive Tilfældet nu. Det er dog ikke ganske det samme Udtryk, som blev brugt den Gang, det bor jeg ikke lægge Skjul paa. Thi sidste Gang havde man taget nysigtig det islandske Udtryk; men ved Samraad med den høitærede Justitsminister erfarede jeg, at det slet ikke var et Udtryk, som Justitsministeren havde sat ind, men det stammede fra Althinget. Man fandt det selv uheldigt, og jeg tror, at saaledes, som det nu er udtrykt, er det heldigere, end hvad der staar i den islandske Lov. Det skulde glæde mig, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. F. Varsen), som i Fjor stillede sig ret velvillig til Sagen, men dog havde nogen Betænkelse paa Grund af Udtrykkene i den islandske Lov, nu vilde stille sig velvillig i denne Anledning. Jeg ser, at der af det ærede Medlem for Sørs Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) er stillet 3 Ændringsforslag til dette Lovforslag. Hvor fristende det end kunde være allerede nu foreløbig at udtale mig derom, skal jeg dog efter Skik og Brug, modstaa denne Fristelse og afvente, hvorledes det ærede Medlem nærmere vil begrunde sine Ændringsforslag.

Scheel: Som det høie Thing vil kunne se af Betænkningen, have to af Udvalgets Medlemmer ikke kunnet slutte sig til dette Lovforslag og anbefale dets Vedtagelse, og jeg skal nu tillade mig ganske kortelig at motivere, hvorfor de to Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valg-

kreds (Halkier) og jeg, ikke have kunnet slutte sig dertil. Kvindesagen er en Bevægelse, som er meget oppe for Tiden, og som ganske vist beskæftiger en Del, baade Mænd og Kvinder. Jeg vil nu ærlig tilstaa, at jeg ikke er nogen varm Tilhænger af denne Bevægelse, og det er, fordi jeg tror, at den gaar for vidt, at den vil føre Kvinden ind paa Omraader, hvor hun ikke hører til, og hvor der vil blive stillet hende Opgaver, som hun ikke vilde kunne magte, fordi de enten ligge over eller under hendes Horisont. Dermed vil jeg nu ikke sige, at jeg ikke vil, at Kvindens udmærkede gode Evner og Kræfter skulle anvendes i hendes egen og i Samsfundets Tjeneste, men jeg tror, at man skal lade disse Evner blive anvendte paa de Omraader, hvor de en Gang af Naturen ere henvisne til at virke, nemlig i Familien, i Skolen og andre Steder. Det Lovforslag, som foreligger her, er et Udslag af denne Bevægelse og fører Kvinden ind paa et Omraade, hvor hun efter min Formening ikke hører hjemme, nemlig paa det kommunale, idet det vil give hende Valgret og gøre hende valgbar til Kommunalraadene. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt, at Kvinden giver sig af med de kommunale Sager, da det efter min Formening ikke ligger for hende at beskæftige sig med den Slags Ting. Man kunde maa-ke sige, at naar der er en Kvinde, som staar i Spidsen for en eller anden stor Bedrift, enten en Landbedrift eller en Bedrift i en By, og som saadan maa hde et stort Bidrag til Kommunens Husholdning, saa maa hun ogsaa være berettiget til at sige et Ord om, hvorledes denne Husholdning skal styres, og paa den Maade være berettiget til at være valgbar og have Valgret. Lovforslaget indskrænker sig imidlertid ikke alene til saadanne større kvindelige Stattehdere, men det tager alle mulige Stattehdere med, og jeg kan heller ikke se Andet, end at, vil man give Kvinden Valgret og gøre hende valgbar, maa man ogsaa den samme Regel som ved Manden, altsaa gøre det til en meget udvidet Valgret. Jeg mener nu, som sagt, det er ikke heldigt at føre Kvinden ind paa dette her; det at give Kvinden kommunal Valgret, vil kun være det første Skridt til at føre hende ind paa en Glibebane, vil jeg gjerne kalde det; det vil ende med, at hun kommer ind i den politiske Valgkamp, at hun